

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. x x
Tel : x
Fax : x

DECIZIA NR. 27
din 22.03.2012

privind soluționarea contestației formulată de
Persoana fizică X cu domiciliul în
Str. X, mun.
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului
sub nr. X din 14.02.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale prin adresa nr.X/13.02.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr. X din 14.02.2012, cu privire la contestația formulată de X cu domiciliul în municipiul, str. X.

Prin adresa nr. X din 21.02.2012, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului a solicitat contestatorului precizarea sumelor contestate, individualizate pe fiecare categorie de impozit, taxă, contribuție.

Contestatorul a primit adresa la data de 01.03.2012, conform semnăturii de luare la cunoștință de pe confirmarea de primire nr. X.

Întrucât până la data emiterii prezentei decizii contestatorul nu a dat curs solicitării, contestația se va considera formulată împotriva întregului act administrativ fiscal.

Persoana fizică X contestă Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr.X, X și X din 30.12.2011, emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, privind suma totală de **X lei** reprezentând:

- **X lei** dobânzi aferente taxelor vamale;
- **X lei** dobânzi aferente TVA;
- **X lei** dobânzi aferente accizelor;
- **X lei** penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- **X lei** penalități de întârziere aferente TVA;
- **X lei** penalități de întârziere aferente accizelor.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. X formulează contestație împotriva Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X din 30.12.2011, nr. X din 30.12.2011 și nr. X din 30.12.2011 emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, cu privire la suma de X lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere.

Contestatorul susține că actul constatator menționat este lovit de nulitate, fiind întocmit cu încălcarea vădită a legii.

Contestatorul precizează că la data de 20.12.2001 a introdus un autoturism Opel Vectra, cu datele de identificare din actul constatator, prezentând organului vamal toate documentele prin care a achiziționat acest bun.

Cu această ocazie, contestatorul susține că a prezentat și un certificat de origine EUR 1 pentru autoturism, în baza căruia a beneficiat de un regim normal preferențial.

Potentul susține că în actul constatator atacat, se reține că, la data importului autoturismului nu ar fi putut beneficia de regim vamal preferențial, întrucât prin adresa DRV nr. X înregistrată la BV sub nr. X/30.07.2004 se arată că exportatorul nu a fost găsit la adresa menționată în căsuța 1.

Contestatorul precizează că imediat ce a intrat în posesia actului constatator, s-a prezentat la Biroul Vamal, solicitând a i se înmâna o copie a adresei D.R.V., și totodată a i se elibera copii după întreaga documentația pe care a depus-o la B.V. susținând totodată că de la data întocmirii certificatului EUR 1 și până la data verificărilor dispuse de D.R.V., exportatorul și-a schimbat adresa.

De asemenea, contestatorul susține că adresa nr. X a D.R.V. este emisă la data de 09.07.2001, anterioară datei de 20.12.2001, dată la care s-a introdus autoturismul în țară, însoțit de Certificatul EUR 1, toate aceste aspecte fiind invocate și în contestația formulată împotriva actului constatator nr. X/10.08.2004.

Potentul precizează că, ulterior s-a deplasat în Germania, luând legătura cu exportatorul, care i-a eliberat un nou certificat EUR 1 pentru autoturismul Opel Vectra, cu datele de identificare din actul constatator, certificat pe care l-a depus la organul vamal investit cu soluționarea contestației.

Contestatorul susține că, deși i s-au comunicat Decizii de stabilire a dobânzilor și penalităților, acestea nu sunt datorate, întrucât nu datorează nici debitul principal, susținând anularea actului contestat și a deciziilor menționate.

În consecința celor enunțate anterior, potentul solicită suspendarea executării actului contestat, anexând la dosarul cauzei copii după deciziile contestate, a actului constatator nr. X/10.08.2004 și a certificatului EUR 1 nr. D X din 15.02.2005.

II. Prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/30.12.2011, nr. X/30.12.2011 și nr. X/30.12.2011, emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, s-au stabilit în sarcina persoanei fizice X suma de X lei, reprezentând accesorii, astfel:

- X lei dobânzi aferente taxelor vamale în sumă de X lei;
- X lei dobânzi aferente TVA în sumă de X lei;
- X lei dobânzi aferente accizelor în sumă de X lei;
- X lei penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- X lei penalități de întârziere aferente TVA;
- X lei penalități de întârziere aferente accizelor.

Pentru neachitarea la scadență a datoriei vamale reprezentând TVA și taxe vamale, individualizate prin Actul Contestator nr. X/10.08.2001 s-au calculat accesorii aferente acestora, pentru perioada 01.07.2010 – 30.11.2011.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de X lei, reprezentând accesorii stabilite suplimentar prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 30.12.2011, nr. X din 30.12.2011 și nr. X din 30.12.2011, aferente TVA, taxelor vamale și accizelor individualizate prin Actul contestator nr. X din 10.08.2004, emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe dacă persoana fizică X datorează aceste accesorii, în condițiile în care debitul pentru care s-au calculat este datorat și nu a fost achitat la scadență.

În fapt, prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/30.12.2011, nr. X/30.12.2011 și nr. X/30.12.2011, s-au calculat pentru perioada 01.07.2010-30.11.2011 accesorii aferente debitelor stabilite prin Actul constatator nr. X/10.08.2004, întrucât acestea nu au fost achitate la scadență.

Prin Decizia nr. X/28.10.2004, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a dispus **respingerea ca neîntemeiată** a contestației formulate de societate împotriva Actului constatator nr. X/10.08.2004, emis de Biroul Vamal

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 119, art. 120 și art. 120¹** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

ART. 119

“Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]”.

ART. 120

“Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

ART. 120^{1*}

“Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

- Începând cu 01.10.2010, art. 120 s-a modificat, având următorul conținut:

ART. 120

“Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Conform acestor prevederi legale se reține că, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Dobânzile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și sunt în procent de 0,5% până la 01.10.2010 și în procent de 0,04% după această dată.

De asemenea, în funcție de data la care se efectuează stingerea, penalitățile sunt în cuantum de 5% sau 15%.

Accesoriile în sumă de **X lei** s-au calculat pentru neachitarea la scadență a taxelor vamale în sumă de **X lei**, datorate de persoana fizică X, și au fost stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 30.12.2011, întocmite de D.R.A.O.V.

Accesoriile în sumă de **X lei** s-au calculat pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de **X lei**, datorată de persoana fizică, și au fost stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/30.12.2011, întocmită de D.R.A.O.V.

Accesoriile în sumă de **X lei** s-au calculat pentru neachitarea la scadență a accizelor în sumă de **X lei**, datorate de persoana fizică, și au fost stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/30.12.2011, întocmită de D.R.A.O.V.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că taxele vamale în sumă de X lei, TVA în sumă de X lei și accizele în sumă de X lei, care au generat accesoriile contestate, au fost stabilite prin Actul constatator nr. X/10.08.2004.

Societatea nu face dovada cu documente că a achitat la scadență debitele (reprezentând taxe vamale, TVA, accesorii și comision vamal) pentru care s-au calculat accesoriile stabilite prin deciziile contestate.

Referitor la susținerea contestației că nu datorează accesoriile deoarece nu datorează debitul principal, precizăm că această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât debitul pentru care s-au calculat accesoriile, debit reprezentând taxe vamale, TVA și accize, a fost analizat prin Decizia D.G.F.P. nr. X/8.10.2004, prin care s-a respins contestația formulată cu privire la acesta.

Deciziile emise de organele de soluționare a contestațiilor sunt definitive în sistemul căilor administrative de atac, asupra lor nemaiputându-se reveni, fapt care rezultă din prevederile **art. 210** din OG 92/2003, republicată, unde se precizează că:

ART. 210

“Decizia sau dispoziția de soluționare

(1) În soluționarea contestației, organul competent se pronunță prin decizie sau dispoziție, după caz.

(2) Decizia sau dispoziția emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac”.

Având în vedere prevederile legale invocate și faptul că debitele care au generat accesoriile sunt datorate și nu au fost achitate la scadență și luând în considerare și principiul de drept **“accessorium sequitur principale”** (accesoriul urmează principalul), rezultă că în mod legal organul fiscal a calculat **accesorii în sumă totală de X lei** aferente taxelor vamale, TVA și accizelor, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la această sumă.**

2. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării sumelor contestate, stabilite prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. X din 30.12.2012, X din 30.12.2011 și X din 30.12.2011 emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin cererea formulată, **persoana fizică X** solicită suspendarea executării deciziilor contestate.

În drept, sunt incidente prevederile **art. 215 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră:

„Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. [...]”

Potrivit **art. 14** din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea societății contestatoare de suspendare a executării Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. X din 30.12.2011, X din 30.12.2011 și nr. X din 30.12.2011 emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, neavând competența materială, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de persoana fizică X, împotriva Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 30.12.2011, nr. X din 30.12.2011 și nr. X din 30.12.2011, emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, cu privire la suma de **X lei**, reprezentând accesorii, astfel:

- **X lei** reprezentând accesorii aferente taxelor vamale, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr. X din 30.12.2011;
- **X lei** reprezentând accesorii aferente TVA, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr. X din 30.12.2011;
- **X lei** reprezentând accesorii aferente accizelor, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr. X din 30.12.2011.

2. Constatarea necompetenței materiale în ceea ce privește cererea de suspendare a executării Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. X din 30.12.2011, nr. X din 30.12.2011 și nr. X din 30.12.2011, emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului neputându-se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, aceasta fiind de competența instanței judecătorești.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,

X